

Utskrift av Infotekspodden avsnitt 14

Observera att utskriften är en automatiskt genererad transkribering. Skrivfel kan därför förekomma. Infotekets NIKLAS Rossi samtalar med Osama.

Niklas

Dagens gäst är Osama, eller Ozzy som många känner honom som. Som 18-åring drabbades han av en hjärnblödning som förändrade livet för alltid. Idag inspirerar han andra genom att dela med sig av sin historia, sin rehabilitering och sin väg.

Niklas

Hej och välkomna till Infotekspodden med mig Niklas Rossi. Dagens gäst?

Osama

Osama, och känd som Ozzy.

Niklas

Precis. Vem är du?

Osama

Jag är en 27-årig man som gick igenom något jättestort under 2018-perioden. där jag gick igenom en stroke som nästan tog mitt liv. Men jag tackar Gud för att jag kom igenom det. Och efteråt gillar jag att använda min historia och inspirera andra. Andra människor, speciellt de som är yngre än mig och de som kanske går igenom det jag har gått igenom.

Niklas

Bra sagt.

Osama

Genom min TikTok och så vidare.

Niklas

Då kanske vi ska ta. Börja med uppväxten. Var växte du upp någonstans?

Osama

Jag föddes i England. Manchester. Föddes där. Bodde i England till 2012. Och sen 2012 flyttade vi till Stockholm i Sverige. Bodde i Stockholm i några år. Och sen flyttade vi till Uppsala området.

Niklas

Berätta lite bakgrund. Varför flyttade ni till Uppsala? Eller varför flyttade ni till Sverige?

Osama

För det första, min mamma bodde här när hon var yngre. Så hennes familj bodde här. Och det var andra saker som jag inte minns riktigt. Men den största anledningen var att vi ville bo i Sverige för ett bättre liv. Ett bättre liv. Så vi flyttade. Sverige kändes först som ett misstag men efter det är det perfekt. Alltså jag kan inte.

Niklas

Så ni landade i Sverige och ni landade i Stockholm.

Osama

Ja, precis.

Niklas

Precis. Berätta om tiden. Första tiden i Stockholm.

Osama

Första perioden i Stockholm. Det var jobbigt. Vi var. Vi hade. Vi hade inte. Vi var hemlösa i ett år och bodde hos min mormor. Det var jättetrångt. Sen flyttade vi till ett annat område i Stockholm. Vi var tvungna att bo svart, men vi bodde svart i två år. Sen fick fastigheten reda på det. Sen flyttade vi till Uppsala. Vi bodde i Rosendal, och Rosendal var inte alls som det ser ut idag. Det var när det först började byggas. Det var bara några byggnader och ett hål i mitten. Det var inte så här fint alls.

Niklas

Ni var en stor familj?

Osama

Vi var en stor familj. Vi var sex stycken. Men. Jag älskade varje sekund av att vara med min familj. Det var en period där vi behövde vara med varandra.

Niklas

Och sen flyttade ni till Tierp efter en tid i Uppsala.

Osama

Yes, vi flyttade in till Tierp. Vi bodde där i ett år och det var det bästa. Det var som en ung. Som tonåring bodde vi där. Vi hade vänner, gick ut varje helg och spelade fotboll med mina vänner. Det var bara en period där jag hade roligt. Jag kommer inte ihåg en dag där jag inte hade roligt i Tierp. Men det var i Tierp som jag fick min stroke, min hjärnblödning. Det var då livet vände.

Niklas

Kan du ta oss tillbaka till den dagen? när det hände? Berätta vad du gjorde innan och berätta så mycket du kan.

Osama

Just den dagen. Den dagen började som en vanlig dag. Jag vaknade på morgonen. Det var 17 januari 2018. Jag vaknade på morgonen för att ta mig till skolan.

Niklas

Hur gammal var du då?

Osama

Jag var 18 då. Jag gick upp på morgonen, på väg till skolan, gav min mamma en puss. Jag sa hej då till henne och åkte in på skolan. Jag minns skolan som en vanlig dag. Jag minns inte så mycket av den dagen. Men jag minns att det bara var en vanlig dag. Jag kommer ihåg efter skoldagen. Jag och min kompis gick in på kiosken efter skolan. Vi satt och pratade om. Fotbolls-VM som skulle gå det året, 2018. Vi sitter och pratar om VM, pratar om alla lag och sen säger jag till honom att jag måste gå på gymmet. Det är dags för mig att gymma. Sen han säger till mig snälla Osama, jag vill komma in på gymmet med dig. Och jag vill, jag väntar på dig på receptionen. Och jag sa till honom nej för att chefen som ägde gymmet han tyckte inte om oss och han sa till mig. Om han ser min mink, han sa till mig att om jag ser din kompis på kameran, då kommer jag ta bort ditt medlemskap. Ta inte med honom. Så jag sa till honom att nej, åk hem. Han åkte hem, jag började att gymma. Jag kör lättspoldan, om du vet vad det är.

Osama

Jag kör lättspoldan och sen känner jag bara en sån här, som en värp, jag känner huvudvärk. Det kändes som en bormaskin som borrade huvudet. Det blev värre och värre och värre. Jag tänkte, är det den här maskinen som har ramlat på skallen? Jag kollar upp, och det var inte den. Så jag tänkte, gå och byt om bara. Snabbt åker jag, för det här är inte bra. Jag byter om, och jag kommer ihåg att medan jag byter om jag känner att jag ser att allt blir suddigt. Jag blir yr i huvudet. Allt går runt. Jag byter dem snabbt. Jag går ut därifrån och tänker att jag går ut och har frisk luft. Jag kommer förhoppningsvis att må bättre. Jag går ut, tar frisk luft. Jag går hem. Jag bor bara två minuter gående därifrån. Medan jag går känner jag att jag börjar må bättre. Jag går i kanske nån minut. Sen känner jag igen. Jag känner huvudvärk. Hela världen snurrar. Jag snurrar runt mig och sätter mig på närmaste bänken för att ringa min mamma. Jag ringer henne. Hon plockar inte upp det. Hon svarar inte. Min bror svarar. Hon var på toa.

Osama

Min bror svarar. Han säger att det är värme. Jag sa till honom att snälla, kom. Jag håller på att dö här. Jag tror allt. Jag grät och sa till honom att hålla på att dö. Han sa till mig att jag kommer. Var är du? Sen sa jag till honom att hunden skäller på oss. Ja, han gick förbi den där gatan. Den gatan, det var alltid en hund som skällde på oss. Det var alltid en hund som skällde på oss. Jag sa till honom kom, den hunden skäller bara. Och han sa okej, jag kommer. Och sen allt blev svart där framför mig. Jag kommer inte ihåg så mycket efter den där meningen.

Niklas

Precis. Och vad var dina nästa minnesbilder?

Osama

Nästa minnesbilder, det var. Jag kommer ihåg lite av när jag började vakna från min koma. När jag började vakna från min koma. Jag kommer ihåg lite grann av det. Jag kommer ihåg när jag höll på att vakna upp. Min mamma var där alltid. Alltså min mamma. Jag kan säga så här. Min mamma är en stor del av min historia. Hon var nästan varenda sekund vid min sida. Hon gick aldrig från min sida. Tills de sa att jag inte fick vara kvar här. Gå härifrån bara. Kom hit när du får vara här. Men hon var alltid vid min sida. Min mamma gick på skolan och hennes dröm var att bli barnskötare. Så vi hade det svårt i Stockholm. Min mamma ville alltid få den utbildningen för att kunna försörja familjen. Det var hennes dröm. Så det var så. Hon var nästan klar med sin utbildning när jag blev sjuk. Jag blev sjuk. Jag blev inlagd. Hon sa till skolan hej då. Allt det här kan vara på kanten och vänta. Min son kom före. Men allt det här. Så hon var alltid vid min sida. Men när det kommer till mina minnen. Jag minns när min mamma sa till mig god morgon varje morgon när hon kom.

Osama

Eller när hon sa jag måste gå nu för att det är uppehåll. Jag måste. Jag var borta i en timme, men jag kom tillbaka. Jag kommer ihåg när läkarna gjorde en runda varje morgon. Varje morgon gjorde de en runda. Det kom en läkare med andra läkare och kom till dem. De kom med honom. De kom till min säng och han säger att här har vi en patient. En artonårig patient som har fått en blöd. på lillhjärnan. Då tänkte jag till mig själv, har jag fått blödning i lillhjärnan? Säger han att jag har en liten hjärna? Vad är det han säger? Jag förstod inte. Men jag kommer ihåg såna saker. Jag kommer ihåg ibland när jag var på taklyft. För att flytta mig från säng till stol. Jag var på en tak. De transporterade. De använde en taklift för att flytta mig från A till B. Den här takliften måste såklart lyfta upp dig. Ibland när den lyfte upp mig, jag tänkte, varför flyger jag? Varför är jag på luften? Vad är det som händer?

Niklas

Du visste inte riktigt vad det här innebar.

Osama

Nej, folk tror att när man hamnar i koma, man hamnar i koma. De tror att man sover om man vaknar. Det är inte så. När jag blev först sjuk var jag djupt i koma. Det var snabbt jag började vakna upp från min koma. Men det är en process. Man vaknar inte upp av det. Det är en process. Det tar tid för dig att bli hundra procent pigg. Jag var vaken. Jag kunde kolla, men jag kunde inte kommunicera. Jag kunde inte prata, såklart. Ingenting.

Niklas

Hur kändes det i dig när du började förstå?

Osama

Det var. När jag först förstod vad som hände, det var när jag blev 100 procent vaken från min koma. De flyttade mig från. Jag var först på en intensivvård. De flyttade mig till en annan. Nån avdelning som kallades för strokeavdelningen. Jag var på den avdelningen med en massa äldre människor. Anledningen till att jag var på den avdelningen var för att. Jag hade en track i halsen här. Som du ser, jag har ett hår. För lyssnarna, jag har ett ärr i halsen. Jag hade en track, som det heter, i halsen för att jag kunde. Så jag var på den där avdelningen bara för att jag hade den där halsen. För att undersköterskorna som jobbade på avdelningen där, de var utbildade för att ta hand om en patient som hade en sån här i halsen. Men egentligen skulle jag vara på rehabiliteringsavdelningen. Men jag var på den här avdelningen med nästan bara äldre. Jag var den enda som var 18 som var ung i den där avdelningen. Så jag var där. När jag först förstod det var det var vad jag låg i mitt rum med min mamma bredvid mig som alltid.

Osama

Och sen kom det in ett team med folk som är ansvariga för mig. En läkare. undersköterska, sjuksköterska, logoped, sjukgymnast. Många kommer in och berättar vilka de är. Läkaren sa till mig. Jag förstod inte. Han ville berätta, men han sa till mig. Kommer du ihåg den där dagen när du ringde din bror och sa att du grät och du hade huvudvärk? Jag kommer ihåg. Och sen han bara. Du fick en jättestor hjärnblödning den där dagen. Som nästan tog ditt liv. Men du överlevde. Och du kommer att göra en hundra procent återhämtning. Men det kommer att ta mycket tid och mycket träning. Det kommer inte att vara lätt att komma tillbaka till den du var. Och det var då jag förstod. Det var då jag förstod. Jag hade så här.

Niklas

Hur kändes det i hjärtat?

Osama

Det kändes så här. Just då, precis när jag hörde det, kände jag så här. Varför? Varför jag? Så kände jag. Jag kände att det var en. Jag hade allt. Allt en människa kan vilja älska. Allt en ung person skulle vilja ha. Vänner, jag hade en familj som älskade mig, jag älskar dem tillbaka. Jag hade ett tak över huvudet. Jag hade allt jag skulle behöva, jag hade mat och dryck, allting. Men allting bara gick sådär, bara bort på en kväll. Visst, jag hade min familj bredvid mig, men jag tappade nästan all förmåga. Jag hade innan det här. Jag kunde bara kolla på fotboll när jag ville. Jag kunde gå på skolan. Jag kunde springa om jag ville. Jag kunde umgås med vänner. Men allt det där gick bort.

Niklas

Hur länge var du kvar i den här sorgen över det som du har förlorat?

Osama

Vad heter det? Under tiden jag var på stråkvadningen var jag på den avdelningen i tre månader. Men såklart, jag var på andra ställen också. Men just stråk, jag var där i tre månader. För att det var där, när jag först började vakna upp för min koma. När jag först började förstå. Det var där jag kunde reflektera. Så jag kommer ihåg då, jag låg på min säng i mitt rum. Min mamma, alltså. Igen. Mamma var bredvid mig. Hon hade en säng från Ikea som man kunde fälla ihop när man var klar med. När man inte behövde. Hon var alltid med mig i mitt rum. Jag låg på min säng och jag pratade inte med henne. Jag kunde inte prata heller. Jag hade en track i min hals. Jag kunde inte prata. Jag hade inte förmågan ens. Jag skvall. Jag ville inte prata. Jag låg på min säng. Jag kommer ihåg att jag hade en kalender framför mig i mitt rum. Det var en kalender som stod vad jag skulle göra under veckan. Jag kommer ihåg att jag stirrade på den där kalendern. Jag bara kollade på den och räknade dagarna. Det gick så långsamt. Det gick så långsamt. Att räkna dagarna och tänka varför jag.

Osama

Och det var bara en dag jag bara bestämde mig. Och samma. Sluta. Sluta räkna dagarna. Sluta. Sluta tänka på tiden. Och sluta säga varför. Ordet varför måste du ta bort från ordförrådet. Ordet varför måste tas bort. Och det jag gjorde var att jag. Jag accepterade, för det första, det här har hänt. Du har fått en hjärnblödning. Det här är ditt liv nu. Och det finns inte ett sätt att komma tillbaka. Du måste gå igenom det här. Så det var det första jag gjorde. Jag bara accepterade det som har hänt. Sen efter det kommer. Osama, du måste göra allt du kan för att komma ut härifrån. För att komma ut från den här sitsen.

Niklas

Hur tog din skada emot sig av familj och släkt?

Osama

När jag först blev sjuk. Det här var min mamma. Min familj berättade för mig. De säger till mig. Under tiden du var inlagd på koma. För att inte vara egoistisk. Men jag är ganska omtyckt. Jag är omtyckt folk. När jag hamnade i koma hade jag så många besökare. Det var tiotals människor som kom varje dag för att besöka mig.

Osama

Folk var chockade över att det här hände. Så klart var de chockade. Men det togs emot. De tänkte att för att vi tror på Gud, vi muslimer. Vi bara bad till Gud, min familj speciellt. De bad till Gud att Osama tar sig igenom det här. Och jag tog mig igenom det. Alltså verkligen.

Niklas

Precis. Och familjen har också accepterat.

Osama

Jag undrar. Åh, från första sekunden. Speciellt min mamma igen. Min mamma är en väldigt, väldigt stark person. Och jag som hennes son. Jag kan säga att om man ser henne ute. ifrån, man ser henne utifrån som person. Man kan tro att hon är orolig eller hon är alltid orolig. Eller hon är rädd. Det ser ut så där från utsidan. Men i djupet, min mamma, hon är väldigt stark. Så hon hade den här tron från början. Min son kommer att ta sig igenom det här. Min son kommer att bli bättre snabbt. Min son, min son. Hon hade så mycket tro på mig. Hon trodde på mig så mycket. Yes, min pappa, min familj. Alla trodde på mig.

Niklas

Förstått det här genom vårt samtal, att mamma är en väldigt viktig person.

Osama

Om jag skulle skriva en bok om min rehabilitering, min mamma hade varit ett kapitel. Bara med henne. Bara med henne och hur mycket hon har gjort för mig.

Niklas

Precis. Jag tänker vi ska gå över på vuxenlivet.

Osama

När jag först började, som jag sa till dig, jag accepterade det som hände från början. Jag accepterade det som hände och gjorde allt jag kunde för att ta mig därifrån. Och hur gjorde jag det? Vad var det jag gjorde? Det var att jag tränade. Varje gång jag hade den där perioden och träffade en sjukgymnast. Jag tränade så hårt, jag kommer ihåg. Sjukgymnasten sa ibland till mig att jag behövde vila. Du kan vila nu. Jag sa att jag inte ville vila. Fortsätt, jag vill göra det här. Så åtta månader kom jag ut därifrån. Det är långt. Åtta månader. Det är nästan ett år. Det är en lång period. Men prognosen var inte så. Prognosen för läkarna var att det förmodligen skulle ta två, tre år. När han kommer ut härifrån. Men jag kom ut där på åtta månader. För att jag hade den där inställningen. Och bara acceptera och göra allt jag kan för att komma ut därifrån. Och för två år sedan 2024. Kommer du ihåg? Jag besökte min gamla avdelning. Jag gick in där, och sen rullar jag i korridoren och tänker att det var här jag var.

Osama

Jag minns de här korridorerna. Jag minns alla de här ljuden. Läkare går förbjudna. Jag kommer ihåg allt det där. Jag är på avdelningen och hör nån som säger att det är Osama. Jag kollar bakåt och tänker att det är en kille som ropar. Men jag kollar på honom. Han bara "kommer du ihåg mig?" – "Nej." Jag kommer inte ihåg dig. Han bara, jag kommer ihåg dig. Han bara, du var så envis. När vi sa till dig att vila, när vi sa till dig att koppla av. Du ville aldrig göra det. Och jag sa, just det. Jag var så där. Jag kommer ihåg att jag var ställd för en större anledning. För att komma ut därifrån. Om jag inte hade gjort det där. Jag tror inte jag hade kommit ut därifrån på så sätt kanske. Tre år efter tre år hade jag kommit ut.

Niklas

Var det jobbigt att komma tillbaka till sjukhuset där du låg?

Osama

Nej, det var inte jobbigt. Jag var faktiskt på gymmet där. Jag var där. Det akademiska var på Nordic Wellness. Där bredvid. Jag gymmade och sen sa jag till Osama att gå till den gamla avdelningen och kolla. Jag gick där och bara träffade gamla människor. Det var jobbigt. Det var lite jobbigt för att han fick de där minnena som jag inte ville. Du vet, som jag kanske inte ville minnas. Men det var fortfarande fint att jag kunde uppleva det där.

Niklas

Så du är oerhört tacksam för livet?

Osama

Så tacksam.

Niklas

Det är nästan som att du har dött och du har dött på nytt.

Osama

Ja, nästan. Som jag sa till dig, förlåt. Jag utslår allting. Som jag sa till dig. Perioden där jag var accepterande och reflekterande. Jag kommer ihåg att jag alltid hade frågan i huvudet. Varför var du så otacksam för allting? Varför tog du allting för givet? Det var då jag började bestämma.

Niklas

Kan du känna så här att läkarna sa att du kommer bli helt återställd?

Osama

Ja.

Niklas

Nu blev det inte riktigt så. Men kan du känna dig nöjd över att du har kommit en bra bit på vägen?

Osama

Jag ska vara ärlig med dig. Jag är glad, men jag är inte content. Jag är inte så. Jag är glad för där jag är nu, men jag vill ha mer. Jag vill. Min Tiktok, till exempel. Jag har lärt mig så mycket under perioden där jag har återhämtat mig. hämtat mig och rehabiliterat mig. Jag har gått igenom så mycket som jag vill lära ut genom min kontent. Genom mitt innehåll som jag skapar på TikTok. Så ibland nu när jag är på gatorna, när jag åker bussen eller häromdagen var jag på väg till skolan i Stenhagen för att rösta. Jag ser två flickor, de kanske är tretton, fjorton. Jag rullar. mot skolan och sen de står där och stirrar på mig. Jag tänkte, vad är det? Jag tar av mina hörlurar och jag sa till dem. Behöver ni nåt? Och de sa, kan vi ta bild med dig? Jag bara, varför? Sen de bara, för att du är Tiktok-kändis. Jag bara, okej. Gärna ta bild med mig. Så det är så här. Jag blir så här, jag är glad att det jag gör. når till andra människor och speciellt barn.

Niklas

Hur ser livet ut idag?

Osama

Livet ut idag? Hur ser livet ut idag? Jag gymmar dagligen varje dag på gymmet. Jag stoppar inte. Jag lägger ut på min TikTok varje dag. Jag lägger ut. Jag visar när jag gymmar. Jag visar. Jag visar att det inte bara är som jag klipper. Ibland klipper jag och det ser perfekt ut. Det här är ingenting för honom. Men det är inte sådär egentligen. Det är svårt ibland att komma upp på vissa maskiner. Mina ben blir skakiga. Det kanske är något du upplever, att de blir exakt sådär. Jag får spasticitet i mina ben. De skakar och. Men jag visar allt det där på min Tiktok. I vissa videor. Jag visar på min Tiktok att jag höll på att ramla och skada mig ordentligt. Ordentligt här på gymmet. Men jag gör det ändå. Jag tar mig ändå till gymmet. Även fast det kan vara livsfarligt. Men det kan vara farligt på ett sätt där jag kan skada mig ordentligt. Jag gör det fortfarande. Och om jag gör det. Du borde säkert kunna också göra det. Det är det som gör min TikTok annorlunda från andra skapare som skapar gym innehåll.

Osama

Det finns miljontals. Om du bara söker gym på TikTok. Du kommer se så många som gör nästan samma sak på gymmet. Men du ser knappt en kille på rullstol som gymmar och. Jag håller på att . Jag har det svårt på gymmet. Man lägger ändå ut, ja.

Niklas

Så gymmet och Tiktok, det är en stor del av dig idag?

Osama

Just nu idag, ja. Men jag har haft andra år. Till exempel när jag . 2019. Slutet av 2019. Sommaren 2019. Jag kommer ihåg att jag var på min säng. Jag var på min säng, mitt rum, för att jag var . Jag var fortfarande ganska svag då. Jag hade inte så mycket energi att sitta upp och prata och vara som andra människor. Jag var tvungen att vila mycket då. Så jag var på min säng medans jag vilar. Min pappa kommer in i vårt rum. Han kommer in i mitt rum, förlåt, och han lämnar kläder i garderoben. Medans han gör det frågar han mig, Osama, hur känner du dig psykiskt? Min pappa är ganska insatt på sånt, psykiskt och sånt. Han frågade mig, hur känner du dig psykiskt? Mår du bra? Jag sa åt honom. Jag mår bra. Det här är livet. Man måste bara gå igenom det här. Det kan bli svårt, men vad ska man göra? Och sen bara från ingenstans. Jag bara gråter och det faller tårar från mina ögon. Jag håller på att gråta. Jag säger till min pappa att det här är svårt. Det här är jättejobbigt. Jag behöver nåt nytt. Jag behöver komma ut och träffa folk. min ålder.

Osama

Han sa till mig att den enda lösningen vi kan göra är att börja på en skola. Det kanske är dags för mig att börja skolan igen. Jag bara, snälla gör det. Jag är trött på det här. Även fast jag ville vara stark, det var jobbigt. Det var inte lätt. Jag grät varje natt, nästan varje natt. Jag bad Gud varje natt att snälla Gud, hjälp mig. Snälla Gud, hjälp mig. Det var jobbigt. Jag började skolan, min pappa. Min pappa kontaktade direkt kommunhuset. Han kontaktade kommunhuset. Det var en SYV som jobbade på kommunhuset. Han sa till henne att min son har de här svårigheterna och han vill gärna börja på en skola. Jag sa till henne om mina svårigheter. Jag sa till henne att jag behöver träna och rehabilitera medan jag pluggar. Hon sa okej, men jag hittar. Hon hittade en skola för mig i Ultuna. som heter Uppsala folkhögskola, som är ägd av regionen också. Jag gick där i tre, fyra år. De bästa åren i mitt liv. Du vet när jag sa till Tierp att jag älskar varje sekund av Tierp? Det här var gånger tio.

Osama

Första dagen när jag kom in på skolan. Jag tänkte, wow, det är folk i min ålder här. Wow, jag är glad.

Niklas

Du är så unik i det, att du är så positiv och så där. Du mötte inga fördomar?

Osama

Nej, nej, nej. Den där skolan, det är en skola som. Du kanske har hört om det. Det är en skola full med elever. Eller deltagare kallar man det, för att man behöver inte gå där om man inte vill. Man går där om man vill. Så man kallas för en deltagare där. Så det är olika deltagare i olika åldrar. Kanske nån är 18 och nån är. Kanske 57 som går där. Folk med olika bakgrund. Min var att jag inte fick blödning. Jag missade många år av skolan. Det var dags för mig att börja gå på skolan. De förstod allt det där. De sa att jag kunde gå på träning och läsa på deltid. Men de tiderna behöver jag vara på plats. Så var det. Det var det jag gjorde. Det fanns andra elever som kanske hade problem med droger. Tidigare i livet hade de problem med familjen. Det var en skola full med deltagare med olika livshistorier. Det var intressant att gå där och lära känna olika personer som gick där.

Niklas

Jag tänker, nu har vi poddat i 30 minuter.

Osama

Har det gått 30 minuter redan? Wow! Det gick jättefort.

Niklas

Men vi är inte riktigt klara än. Hur ser dina drömmar ut om framtiden?

Osama

Min absoluta dröm, det var att bli en ståuppare. Det har alltid varit mitt. en dröm sen jag började gå på Uppsala folkhögskola. För att när jag började på den här skolan. Jag var som sagt inte för att vara egoistisk, men jag var en omtyckt person. För att folk tyckte att det var jättepositivt och de tyckte om att vara med mig. För att det fick dem alltid att skratta. Jag kommer ihåg på lektioner ibland. Någoting händer och bara snabbt för alla. Jag ser något roligt. Jag får. Jag får alla att skratta. Jag får alla att skratta. Min lärare sa till mig att jag har så bra tajming. Du kanske blir en ståuppare. Du kanske borde bli en komiker. Jag tänkte, varför inte? Men åren gick och jag började förstå att det inte är lätt att bli en komiker. Speciellt här i. Så du måste bygga en grupp av människor som tycker om dig

först. Och kanske få ut ditt namn på något sätt. Och därigenom göra TikTok. Och en av de största anledningarna till varför jag började skapa innehåll på TikTok. Det var för att 20 augusti 2023. Jag började gymma.

Osama

Och jag kommer ihåg att jag gymmade där. i ett år, och jag kom dit varje dag och de på gymmet sa till mig. Osama, du inspirerar oss. Du inspirerar oss. Och en kille sa till mig, jag kommer aldrig glömma det här. Han sa till mig, du vet Osama, ibland när jag inte vill ta mig till gymmet. Jag tänker bara på dig och det motiverar mig att komma upp och ta mig till gymmet. Och jag tänkte, wow, alltså, jag har den här effekten på människor här som ser mig nu. Varför inte göra det här på TikTok? Varför inte göra det här på en större skala? Det var därför jag började på TikTok. Jag vill lämna oss innan. Definitivt kommer vi alla gå bort. Men jag vill inte gå bort utan en legacy. Om du förstår vad jag menar. Jag vill gå bort och jag vill att folk kommer ihåg. Wow! Kolla på den här mannen. När han var bara 18. Han fick en hjärnblödning. Men han lät inget av det där stå i hans väg. Han blev den här mannen. Han inspirerade så många människor. Så jag vill att man kommer ihåg mig.

Niklas

Så du får mycket energi av Tiktok?

Osama

Ja, jag vet. Ja, hundra procent.

Niklas

Ja, jag misstänker att vi hade kunnat prata x antal timmar till. För du har en sån otroligt intressant livsberättelse. Jag tänker att vi börjar närma oss slutet. Vill du säga något avslutande ord?

Osama

Alltså, jag kan sitta här och prata hur länge som helst utan problem. Men följ mig på TikTok för det första. För att se min resa, om du vill också bli inspirerad också. Om du bestämmer dig för att sikta på någonting, gör det ordentligt. Gör det ordentligt och gör det bästa du kan av det.

Niklas

Tack Osama.

Osama

Tack så mycket. Tack.